

(Global Research, Април 4, 2011)

Рат у Либији, САД-НАТО агенда и следећи Велики рат

У 1930-им годинама САД, Велика Британија, Холандија усмериле су ток Другог светског рата на Пацифику тако што су се уротиле против Јапана. Владе ове три земље заплениле су банковне рачуне Јапана у својим земљама које је Јапан користио за плаћање увоза и прекинуле му снабдевање нафтом, гумом, калајем, гвожђем и другим виталним материјалима. Да ли је напад на Перл Харбур био одговор Јапана?

Сада Вашингтон и НАТО марионете користе исту стратегију против Кине.

Протесте у Тунису, Египту, Бахреину и Јемену покренули су људи који су устали против тираније провашигтонских марионетских власти. Међутим, сви су изгледи да протесте против Гадафија, који није западна марионета, организује ЦИА, и то у источном делу Либије, где су налазишта нафте и где Кина има значајне енергетске инвестиције.

Сматра се да се осамдесет одсто резерви либијске нафте налази у Сирту басену у источној Либији, сада под контролом побуњеника које подржава Вашингтон. Пошто седамдесет одсто БДП-а Либије потиче од продаје нафте, успешна подела Либије ће оставити Гадафијев режим у Триполију осиромашеним (види <http://www.energiinsights.net>).

The People's Daily Online (од 23. марта) је известио да Кина има 50 великих пројеката у

Рат у Либији и сценарио за Трећи светски рат

Пише: Пол Крег Робертс
четвртак, 07 април 2011 11:28

Либији. Избијањем сукоба они су заустављени, а око 30,000 кинеских радника евакуисано је из Либије. Кинеске компаније извештавају да очекују да ће изгубити стотине милиона јуана.

Кина се ослања на Африку, пре свега на Либију, Анголу и Нигерију, за своје будуће енергетске потребе. Као одговор на економско ангажовање Кине у Африци, Вашингтон се војно ангажовао на континенту са Афричком командом САД (АФРИЦОМ), коју је 2007. године основао председник Џорџ Буш. Четрдесет и девет афричких земаља сложиле су се да учествују са Вашингтоном у АФРИЦОМ-у, али је Гадафи то одбио, што је створило други разлог да Вашингтон таргетира Либију за преузимање.

Трећи разлог за циљање Либије је тај што су Либија и Сирија једине две земље са обала Средоземног мора које нису под контролом или утицајем Вашингтона. Знаковито, протести су такође избили и у Сирији. Шта год Сиријци мислили о својој влади, након гледања судбине Ирака и сада Либије мало је вероватно да ће се Сиријци наместити за америчку војну интервенцију. ЦИА и Мосад су познати по томе да користе сајтове за друштвено умрежавање за подстицање протеста и ширење дезинформација. Највероватније је да су управо ове две обавештајне службе они завереници које сиријска и либијска влада криви за протесте.

У први мах затечени протестима у Тунису и Египту, у Вашингтону су онда схватили да протести могу да се искористе за уклањање Гадафија и Асада. Хуманитарни изговор за интервенцију у Либији није веродостојан с обзиром на зелено светло које је Вашингтон дао саудијској војсци да угуши протесте у Бахреину, који је база за америчку Пету флоту.

Ако Вашингтон успе да сруши Асадову владу у Сирији, Русија ће изгубити своју медитеранску поморску базу у сиријској луци Тартус. Стога ће Вашингтон пуно добити уколико успе да искористи плашт народне побуне и избаци и Кину и Русију са Медитерана. Римско Маре Нострум ("наше море") постаће вашингтонско Маре Нострум.

"Гадафи мора да оде", изјавио је Обама. Колико ће потрајати пре него што чујемо и "Асад мора да оде?"

Рат у Либији и сценарио за Трећи светски рат

Пише: Пол Крег Робертс
четвртак, 07 април 2011 11:28

~~Copyright © 2011 by Paul Craig Roberts. All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, or by any information storage and retrieval system, without the prior written permission of Paul Craig Roberts.~~